

Ekonomi ve Hukuk Buluşmaları – Denizli

A'dan Z'ye Türk Yargı Reformu

1 Mart 2022

Hakan Urhan; DEĞİAD Başkanı
(konuşma deşifre metni)

Çok teşekkür ediyorum. Şimdi yeni nesil ekonomi tabii ki yeni nesil tarafından ilerleyen dünyanın sürecinde yönetilecek ve bu yeni nesili anlayabilmek için de açık söylüyorum, çok gündemi takip etmek gerekiyor. Çünkü ben bile bazen genç iş adamları derneği şey oluyor. Anlayamadığım noktalar da oluyor. Bizim yirmi beş, otuz yaş arası bandındaki üyelerimize inanın ben kırk ya kırk iki yaşındayım. Anlamakta güçlüğ çektiğim yerler oluyor. Anlamak zorunda değiliz ama o çocuklara saygı duymak zorundayız ve onların önünü açmak zorundayız. Eğer bu çocuklarımızın biz önünü açamazsak ve bu çocuklar kendi önünün nerede açıldığını hissediyorlarsa, nerede filizlenebileceğini hissediyorlarsa da oraya kaçıyorlar. Şimdi bu çocukların inovatif olabilmeleri için, verimli olabilmeleri için aradıkları belli bazı kriterler var. Onlar özgür düşünebilmeli. Kendilerini ifade edebilmeliler ve yaşamış oldukları ülkenin sistemine ve siyasetine her türlü şeyine ve hukukuna güvenebilmeliler. İşte bu ortamı sizler tesis edebilirsiniz bu çocuklar doğdukları topraklarda, yetiştikleri topraklarda kalıyor ve buralara hizmet ediyorlar. Ürün çıkarıyorlar ve yenilikçilikler yenilikçilik yapıyorlar. Şimdi bunları biz elimizde tutabiliyoruz için de yine hukuku buradan ben spontole bağlamaya çalıştım. bu önemli.

Mesela biz DEĞİAD'ın içerisinde biz girişim sermaye şirketi kurmaya çalışıyoruz şu anda. Inanın bu girişim sermaye şirketinin yapısıyla ilgili ve ne yapacağıyla ilgili konuların ben yüzde ellisini ancak hakimim. Bizim çalışan komitemizin içerisindeki çocuklar canavar gibi. Çoğunu işte Okan abi de biliyor. Müjdat başkanım da biliyor hepsini. Yani bu çocukların önünün açılmasıyla ilgili biz gereken ortamı az önce belirttiğim gibi de tesis etmemiz lazım. Şimdi gençlerin az önce Müjdat Başkanım da bahsetti.

Aile şirketlerinden siz bahsettiniz Hakan Bey. Müjdat başkanım da işte şirketlerin birleşmesi ilerleyen dönemlerde gerçekleşecek dedi. Mesela şirket birleşmelerinden ziyade ben şu noktaya dikkat istiyorum. çeşitli klasik borçlanma metotlarının haricinde artık bugün hikayesi olan ve büyüme trendi potansiyeli yüksek olan şirketler girişim sermayesi fonlarını kendi içerilerine almak suretiyle hızlı ve kısa sürede bir büyüme trendi içine giriyorlar ve bu ayrıca girişim sermayesini kendi içerisine alıyor olması da o şirketin global anlamda bir oyuncu olması yolunda çok büyük mesafe kısa sürede katettiriyor ve kurumsallaşma getiriyor.

Şimdi bizler ben mesela ikinci nesilim, ben şirketimizin belli bir hissesini bir sermaye fonuna satacağım. Onlarla ortaklık yapacağım dediğim takdirde birinci neslin veya kurucu neslin bu konuyla ilgili duruşları biraz daha temkinli oluyor ve kısıtlayıcı oluyor. Hım. Ama ne kadar kısıtlayıcı olursa olsun önümüzdeki süreçte ve dünyada bizler Denizli'de de Türkiye'de de şirketlerimizi satmak zorundayız, satacağız. Bir kere bu gerçeğe hepimiz alışmamız lazım. Satacağız derken satmak hep Türkçe'de biraz olumsuz bir anlamı var gibi hissediliyor. Ama öyle değil. Yani sizin bir büyüme planınız var. Bir hikayeniz var ve bir sermayeye ihtiyacınız var. Bu da en klasik yöntemle gidip bankadan kredi alarak borçlanarak yapmak herkesin bildiği şey ama bunu yaparken içinize bu konuyla ilgili çok profesyonel ve kurumsal bir fonu dahil ederek kendinizi de geliştirerek, şirketinizi de büyüterek bir global oyuncu olma yönünde hareket etmek artık yeni nesil mesela nin Yapacağı ilerleyen dönemde gerçekleştireceği şeyler. Bunları kendimizi bunlara hazırlamamız lazım.

Yani şöyle, benim gözlemediğim ve izleyemediğim kadarıyla şu anda Türkiye çok ucuz.

Yani dolar bazında, döviz cinsinden şirketlerimiz, hizmetimiz, malımız, her şeyimiz, toprağımız çok ucuz. Kelepir yani, borsamızda kelepir. Yani şu anda Türkiye'ye girip şirket almayan, hisse almayan adamın ben aklımdan normal şartlarda şaşarım.

Keşke benim de öyle çok büyük fonlar kadar param olsa toplasam alsam. Ama şimdi sadece buraya giren sermaye sizin şirketinizin hikayesine bakmıyor. Sizin ne kadar ucuz olduğunuza fiyatınıza da bakmıyor. Bunlar önemli kriterler.

Sizin şirketinizle bir evlilik yaparken sermaye aynı zamanda sizin ülkenizle de yapıyor. Ülkenizin sistemi ülkenizin hukuku veya ülkenizin bütün risklerini de aslında dolaylı olarak satın alıyor sizinle yapmış olduğu ortaklıkta. Onun için. Buraya gelecek olan sermayenin daha da fazla artması ve önünün açılması veya bizim daha uygun maliyetli sermayeyi buraya çekebilmemiz için bir kere güven tesis edilmesi gerekiyor. Güven tesis edilmesi gerekiyor derken de biraz önce aynı şeyleri veda tekrara düşmek istemem.

Hukuka güvenmek istiyor. Buraya giren yabancı sermaye, kamuyla yaşadığı bir problemde, kendi çalışanlarıyla yaşadığı bir problemde, ortaklarıyla yaşadığı sıkıntıda veya ticari partnerleriyle yaşamış olduğu bir sıkıntı da güvenmek istiyor.

Hukukun neyine güvenmek istiyor? Hukukun adil olduğuna, bağımsız olduğuna, tarafsız olduğuna güvenmek istiyor. Şimdi esasında ben bunları söylerken bile bunlar aslında abesle iştigal. Yani iki bin yirmi iki yılında Türkiye gibi bir ülkenin hala hukukun bağımsızlığını, şeffaflığını, adillğini tartışıyor olması bence abesle iştigal. Bizim bunları çoktan geçmiş olmamız lazım. Bizim daha etkili yargıyı konuşma lazım. Mesela yabancı şirket gelmiş. Başına bir problem gelmiş. Bununla ilgili hukuka başvurmuş. Hukuk beş sene sonra onu lehine dahi tecelli ediyor olsa bile bir kıymeti yok. Yani burada etkili ve hızlı yargılamaya bizim artık konuşuyor olmamız lazımken maalesef çok

Üzülüyorum da bu konuda. İşte hala yargımız bağımsız mı olsun, şeffaf mı olsun, öyle mi, böyle mi? Bunlar bizim ülkemizi gerçekten yani aslında bunları biz bitirsek, bunları çözsük, Türkiye potansiyeli o kadar büyük bir ülke ki. Evet. Uçup gideceğiz ama bu tip şeylerle maalesef uğraşılıyor olmak hala üzücü.

Biz böyle şeylerin çözülmesini istemediğimiz şeyleri zaten hukuka veriyoruz. Eğer borç alacak konusuyorsa siliyoruz.

E tabii sekiz on yıl uğraşıp duracağımıza, bir de hukuka para harcayacağımıza, sonucunun da ne olacağını bilmediğimizi, on yıl sonra bizden sonra gelen jenerasyonların yöneteceği bir problem olacağı için ya siliyoruz ya yok gözüyle bakıyoruz.